

Nr 563.

Av herr **Larsson** i Karlstad m. fl., i anledning av Kungl. Maj:ts proposition, nr 142, angående anslag till trädgårdsundervisningen.

I Kungl. Maj:ts proposition nr 142 angående anslag till trädgårdsundervisningen har medelsbehovet för bidrag till kurser i trädgårdsskötsel för nästa budgetår beräknats till ett oförändrat belopp av 40 000 kronor. För innevarande budgetår var nämnda belopp avsett att disponeras med 20 000 kronor till utbildningskurser för trädskötare i södra och mellersta Sverige och 20 000 kronor till vissa kurser i trädgårdsskötsel. Någon ändrad disposition av anslaget för nästa budgetår har icke föreslagits i propositionen.

Av propositionens redogörelse för lantbruksstyrelsens beräkningar rörande behovet av bidrag till kurser i trädgårdsskötsel framgår emellertid bl. a. att anslaget till kurser för utbildning av trädskötare icke räckt till för mottagande av mer än två tredjedelar av de till dylika kurser under innevarande år anmälda sökandena, varför styrelsen beräknat medelsbehovet till sagda kurser för nästa budgetår till 30 000 kronor. Styrelsen anför vissa statistiska uppgifter och framhåller i anslutning härtill att det föreligger ett stort behov av trädskötare.

Då statsmakterna under de senare åren genom väsentligt ökade medelsanvisningar dokumenterat sitt intresse för förbättrad fackutbildning på ett flertal områden, förefaller den stränga sparsamheten på detta speciella område svårförklarlig.

Beträffande fruktodlingens omfattning förtjänar det erinras, att vårt land i detta avseende är långt ifrån självförsörjande. Under normala tider importerar årligen äpplen, päron och plommon för ca 15 miljoner kronor, och ändock skulle konsumtionen vid rikligare tillgång på varan troligen kunna väsentligen ökas till gagn för folkhälsan. Den svenska frukten är i regel slutsåld till jul. Sedan får svenska folket äta importerad frukt, om sådan finns att köpa. Dock skulle i vårt land kunna produceras mycket mera frukt än vad som sker. Och densamma skulle med största fördel kunna produceras vid våra talrika s. k. ofullständiga jordbruk, som genom fruktodling kunde skaffa sig värdefull och välbehörlig extra inkomst. För många småbrukare skulle säkerligen frukt- och bärodling, bedriven efter rationella grunder, kunna ge lika stora inkomster som t. ex. producentbidraget för

mjölken, vilket statsmakterna på goda grunder ansett så viktigt, att därtill anvisats mycket betydande belopp.

Men på fruktodlingens liksom på andra områden — och kanske i högre grad än på de flesta andra lantbruksområden där vederbörandes egen erfarenhet är större — kräves vägledning av specialister. Den enskilde kan knappast själv avgöra vilken sort, som med hänsyn till de lokala förhållandena besitter högsta odlings- och saluvärde. Han behöver vidare råd och hjälp med plantering och ympning, beträffande trädens beskärning, skötsel och gödsling, vid besprutningar mot svampsjukdomar och skadeinsekter, vid fruktens sortering och förpackning o. s. v. Erfarenheten har visat, att den kunnige trädskötaren i dessa avseenden kan vara sina uppdragsgivare, medlemmarna i en fruktodlarförening, till utomordentligt stor nytta. Intresset för dessa föreningar är, såsom lantbruksstyrelsen framhåller, stort bland fruktodlarna, men svårigheten för dem att erhålla trädskötare hindrar verksamhetens utbredning. Den utbildning, som trädskötarkurserna bibringa sina elever, har i praktiken visat sig synnerligen värdefull och i huvudsak till fyllest för deras uppgift att biträda och vägleda fruktodlarna.

Då genom utbildning av nödigt antal trädskötare väsentliga värden skulle vinnas, i första hand för fruktodlarna, speciellt för sådana i små ekonomiska omständigheter, men också för folkhälsan och folkhushållet, hemställes,

att riksdagen vid behandlingen av Kungl. Maj:ts proposition nr 142 måtte för höjning av anslaget till trädskötarkurser till det av lantbruksstyrelsen föreslagna beloppet av 30 000 kronor under punkt 4) till Trädgårdkundervisningen: Bidrag till kurser i trädgårdsskötsel anvisa ett med 10 000 kronor förhöjt anslag av 50 000 kronor.

Stockholm den 4 april 1945.

Albert Larsson.

Stig Janson
i Frändesta.

Gust. Nilsson,
Göingegården.